

[Christmas Møller.]

lighed gaa imod. Hvilke Konsekvenser kunde de Betragtninger, som det ærede Medlem førte frem, ikke føre til! Hvis vi skal kunne haabe paa en god Fremtid i Nordslesvig, hvor de to Nationaliteter kan leve forstandigt ved Siden af hinanden, hvis vi skal kunne haabe paa, at der ikke skal komme en Udvikling som den, vi har set mellem de to Krige, saa er det min faste Overbevisning, at saa opnaar man det snarest ved at gaa saa langt, som det overhovedet er muligt inden for forstandige Rammer, i Henseende til at yde Mindretallet, hvad det paa dette Omraade har berettiget Krav paa. Det er jo meget rigtigt, som man har fremhævet, at der ikke er kommet nogen Henvendelse fra Mindretallet i Sydslesvig, men det har jo ikke noget at gøre med, om det ikke vilde være rimeligt og naturligt alligevel at tage Hensyn til denne Side af Sagen. Vort efter min Mening berettigede Krav om at faa en saa frisindet og varig Skoleordning i Sydslesvig som muligt kræver af os, at vi, og netop nu, yder nøjagtigt det samme i Nordslesvig.

Nørlund: Den højtærede Undervisningsminister og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har bragt det Spørgsmaal ind i Debatten, om Synspunktet vedrørende det tyske Mindretals Loyalitet havde noget med Sagen at gøre. Det synes jeg, man fornuftigvis maa indrømme. Hvis der ikke var sket denne Udvikling i Sønderjylland, præget af Hjemmetyskernes nazistiske Illoyalitet, havde vi ikke staaet over for den Omvæltning i den sønderjyske Befolknings Syn paa Skolespørgsmaalet, som bevirker, at der bliver Tale om de Ændringer i Lovgivningen, som i Forslags Form ligger her paa vort Bord. Det, som for mig er Sagen, og som jeg ogsaa synes bør understreges, er, at Spørgsmaalet om det tyske Mindretal i Sønderjylland er ikke blot et Spørgsmaal om dansk kontra tysk, men det er samtidig et Spørgsmaal om Demokratiet mod Nazismen som en Følge af den Krig, vi nylig er kommet ud af.

Til den højtærede Undervisningsminister vil jeg blot sige dette, at han atter denne Gang ligesom ved første Behandling følte sig foranlediget til at belønne min Tilslutning til hans Forslag med at beskyldte mig for at ville forlade Frihedsprincippet o. s. v. Det gjorde den højtærede Minister ogsaa ved første Behandling, og da havde vi et Ordskifte, som, saa vidt jeg kunde konstatere, endte med, at han maatte indrømme, at jeg ikke havde til Hensigt at forlade

Frihedsprincippet. Jeg har fremhævet dette Spørgsmaal om, hvad Illoyaliteten og det tyske Mindretals Opræden har betydet; det har jeg gjort, ligesom det ærede Medlem Hr. Erik Appel ved saa mange Lejligheder har gjort det, og saa synes jeg aldeles ikke, der er nogen Grund til paa ny at trække denne Sag frem paa den Maade, den højtærede Minister gjorde. Jeg synes, der hos Ministeren ligger en Tendens til at konstruere en Modsætning, som kun kan skyldes Motiver, der staaer i Forbindelse med hans øvrige politiske Virksomhed; han anvender jo en Del af sin kostbare Tid til at fremsætte Paastande om mit Parti. Jeg synes, den højtærede Minister burde vise den Respekt for sit eget Lovforslag, saaledes som jeg ogsaa maatte opfordre Ministeren til det ved første Behandling, at han ikke bringer den Slags Momenter ind i Diskussionen, naar Forholdet dog er det, at jeg giver Tilslutning til den Linie, som Kommissionsflertallet har givet Tilslutning til, og som ligger i Ministerens eget Forslag.

Jørgen Jørgensen: Jeg skal ikke sige meget mere. Jeg har Indtryk af, at Medlemmerne nu har taget deres Standpunkt, og at det maaske ikke vilde faa større Betydning for Afgørelsen her i Tinget, selv om der kunde fremføres adskillige Argumenter endnu til Støtte for det Standpunkt, jeg forfægter.

Maa jeg over for den højtærede Undervisningsminister, der mener, at man ved Gennemførelsen af Flertallets Forslag ikke forlader Frihedslinien fra 1920, sige, at Ministeren vil dog ikke kunne benægte, at man forringer Mindretallets Muligheder for at kunne leve det frie, folkelige Liv, som alle her giver Udtryk for, man ønsker. Det sker, naar man tager den Mulighed bort, som Opretholdelsen af de tyske Kommuneskoler indeholder. Men samtidig er der det rent faktiske, at Mindretallet vil være meget vanskeligt stillet med Hensyn til i den nuværende Situation at kunne skaffe Erstatning for de offentlige Skoler, som man nu ved Flertallets Beslutning nedlægger — det er rent faktiske Ting, som man dog ikke kan se bort fra.

Det er blevet sagt, at naar vi fra Mindretallets Side anfører vore Argumenter, saa støtter vi det tyske Mindretals Krav over for os. Jeg vil hellere sige det paa den Maade, at alle Argumenter, som vi her anfører til Støtte for Friheden for det tyske Mindretal, er et Forsvar — hvert eneste Ord — for Danske i Sydslesvig i deres nationale Kamp, fordi vi aldrig har ønsket andet